

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 гп 2/2025
28.07.2025. године
Београд

Врховни суд, судија Татјана Матковић Стефановић, у предмету предлагача „Mega Computer Engineering“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Горан Ј. Делић адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Р4 п 3/25 од 02.06.2005. године, донео је дана 28.07.2025. године,

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда Р4 П 3/25 од 02.06.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Привредног апелационог суда Р4 п 3/25 од 02.06.2005. године, одбијен је као неоснован, приговор предлагача „Mega Computer Engineering“ д.о.о. из Београда поднет ради убрзања поступка који се води пред Привредним апелационим судом под пословним бројем Пж 5037/23.

Против наведеног решења предлагач је изјавио жалбу дана 19.06.2025. године.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду сагласно одредби члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу одредаба члана 16. и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник Републике Србије“ број 40/2015 и 92/2023), Врховни суд је утврдио да је жалба предлагача неоснована.

Према утврђеном чињеничном стању, предлагач је дана 31.03.2025. године поднео приговор ради убрзања поступка који се води пред Привредним апелационим судом под пословним бројем Пж 5037/23. У приговору је навео да су Привредном апелационом суду достављени списи Привредног суда у Београду П 661/2020 по жалби тужене Републике Србије Министарство финансија – Управа царина, од 07.08.2023. године на првостепену пресуду од 08.06.2023. године и да другостепени суд почев од дана пријема списка предмета 28.09.2023. године па до дана подношења приговора, при чему је прошло више од 19 месеци није донео одлуку по жалби. Предлагач сматра да је наведеним непоступањем, односно неодлучивањем о изјављеној жалби у прописаном року из члана

383. став 2. ЗПП, дошло до повреде права на суђење у разумном року па је предложио да суд донесе решење којим ће утврдити да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету Пж 5037/23 као и да се наложи поступајућем судији да у најкраћем року предузме процесне радње које ће делотворно убрзати овај поступак.

Привредни апелациони суд је по спровођењу испитног поступка утврдио да је Привредни суд у Београду дана 08.06.2023. године донео пресуду П 661/2020 против које је тужени изјавио жалбу дана 07.08.2023. године. Предмет је достављен Привредном апелационом суду ради одлучивања о жалби дана 27.09.2023. године и заведен је под бројем Пж 5037/2023.

Ценећи мерила предвиђена одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року као и разлоге на које се предлагач у приговору позива, Привредни апелациони суд је закључио да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, односно да на страни суда нема пропуста који су допринели трајању поступка. Нведено са разлога, јер је предмет достављен Привредном апелационом суду дана 27.09.2023. године, при чему се применом члана 177. став 1. и 2. Судског пословника, предмети решавају по реду пријема, а поступајући судија је задужен великим бројем старих и хитних предмета, а странке нису подносиле ургенцију за прекоредно решавање предмета, при том образлажући да је рок из члана 383. став 2. Закона о парничном поступку на које се предлагач позива као разлог за повреду права на суђење у разумном року инструктивне природе.

Ценећи разлоге које је дао Привредни апелациони суд као и жалбене разлоге, Врховни суд налази да је правилно одбијен приговор предлагача ради убрзања поступка који се води пред Привредним апелационим судом под пословним бројем Пж 5037/23.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије предвиђено је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд правилно и у разумном року одлучи о његовим правима и обавезама. Одредбом члана 383. став 2. Закона о парничном поступку предвиђено је да другостепени суд уколико не држи расправу дужан је да одлучи о жалби најкасније у року од 9 месеци од дана пријема списка првостепеног суда.

Предлагач свој приговор ради убрзања поступка у предмету Привредног апелационог суда Пж 5037/2023 заснива на чињеници да је од дана достављања списка Привредног суда у Београду 27.09.2023. године на поступак по жалби на пресуду П 661/2020 од 08.06.2023. године до дана подношења приговора ради убрзања поступка протекло више од 19 месеци а да насловљени суд није одлучио о изјављеној жалби. Код оваквог разлога за изјављивање приговора ради убрзавања поступка као и разлога за жалбу, правилно је Привредни апелациони суд одбио приговор предлагача ради убрзања поступка, јер како правилно налази рок прописан чланом 383. став 2. Закона о парничном поступку је инструктивни рок, чије прекорачење само за себе нема за последицу по аутоматизму повреду права на суђење у разумном року. С друге стране предлагач тек у жалби само наводи да је тужба у предмету поднета дана 04.02.2020. године.

Према члану 6. Закона о заштити права на суђење у разумном року који регулиште садржину приговора, приговор између осталог мора да садржи и податке о предмету суђења који указују на то да суд непотребно касни са одлучивањем а што из приговора предлагача не произилази, већ се само позива на дужину рока у коме другостепени суд није одлучио о жалби. С друге стране, Привредни апелациони суд је утврдио да није било неделотворног поступања од стране суда, а да на дужину другостепеног поступка утиче чињеница да поступајући судија има велики број старих предмета у раду који се морају решавати по редоследу пријема у складу са чланом 177. Судског пословника. Из утврђеног чињеничног стања не произлази да се ради о хитном предмету по закону, нити да је поднета ургенција за прекоредно поступање. Врховни суд је утврдио да је Привредни апелациони суд дана 24.12.2024. године донео одлуку Су 2/24 – 138 којом се налаже писарници Привредног апелационог суда да судијама које су ступиле на дужност дана 23.12.2024. године међу којима је и поступајући судија Данијела Јовановић оформи рефераду у којој је и предмет у коме је предлагач уложио приговор ради убрзања поступка.

Сходно томе само позивање на неодлучивање по жалби у року из члна 383. став 2. Закона о парничном поступку, који је по својој природи инструктиван, без указивања на испуњеност мерила из члана 4. Закона о заштити права на суђење, која објективно доводе до закључка да је суд неделотворно постопао, нема за последицу да је предлагачу повређена право на суђење у разумном року, па је Врховни суд одлучио као у изреци решења.

Судија

Татјана Матковић Стефановић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић